

Május elseje, a dolgozók nagy ünnepnapja alkalmából a Román Munkáspárt Központi Vezetősége felhív minden városi és falusi dolgozót, küzdjön lendületesen a népgazdaság fejlesztéséért, az anyagi és kulturális életszínvonal emeléséért s állítsa minden erejét, minden alkotó készségét, kezdeményező szellemét a feladatok szolgálatába.

(Az RMP KV 1954 május elsején felhívásából.)

Harcra lelkesítő felhívás

Hazánkban millió és millió ipari és mezőgazdasági munkás fogadta hazafias lelkesedéssel a Román Munkáspárt Központi Vezetőségének 1954 május 1-i felhívását a Román Népköztársaság valamennyi dolgozójához. A felhívás eljut az ország összes városába, falvába. Eljut a magashegységek és a mezőgazdasági pégyá-
zásokba s a szőlőbányák legmélyebb tár-
náiba. Behatol az emberi szívekbe, a mun-
kások és a dolgozó parasztok millióinak
lélekébe.

A proletárnemzetköziség, a népek közötti
testvériség nemes eszméjétől vezérelve, az
RMP KV felhívása dolgozó népünk szá-
mára újabb, erőteljes ösztönzést jelent a
szocializmus felépítéséért, a bőséges élet
megteremtéséért vívott harcban.

Május elsejét dolgozó népünk a szocia-
lizmus építésében kivívott újabb megvalósí-
tásokkal, a szocialista ipar, a mezőgazda-
ság s a közszükségleti cikkek termelésének
fokozásáért, a városi és falusi dolgozók
anyagi és kulturális jólétének megteremté-
sért vívott harc sikereinek fokozásával
fogadják.

A népi hatalom óriási változásokat ho-
zott a munkások, dolgozó parasztok, értel-
miségek, a nők, az ifjúság és a nemzeti
kisebbségek életében. Míg a kapitalista
világban a monopóliumok háborút előke-
szíttek és az egész közéletet faszáló poli-
tikája nyomorba, éhségre, munkanélkülisé-
gre itéli a dolgozókat millióit, addig dolgozó
népünk széleskörű szabadságjogoknak ör-
vend és nagy sikereket ér el az ország
gazdasági fejlesztése, az anyagi és kultu-
rális színvonal emelése terén.

A szocializmus építése útján elért sike-
reink annak köszönhetők, hogy a városi
és falusi dolgozók a magukénak vallják
és megvalósítják a párt politikáját, mert
a politika legfőbb tartalma a nép jóléte-
ről való gondoskodás, a dolgozók érdekei-
nek fardhatatlan szolgálata.

Pártunk a mezőgazdasági termelés, az
élelmiszeripari és könnyűipari termelés fo-
kozására törekszik, hogy a termékek bő-
ségének megteremtésével a dolgozók élet-
színvonalát emeljük. Pártunk és kormá-
nyunk gyakorlati intézkedéseket foganato-
sít ennek a célnak elérésére. Minden elő-
feltétel meg van ahhoz, hogy valóra válsuk
a párt és a kormány intézkedéseit. A dol-
gozók életfeltételeinek javítására és a ne-
hezségek leküzdésére irányuló feladat meg-
oldása kizárólag a városi és falusi töme-
gek jól megszervezett, lendületes munkájá-
tól függ. A párt, a kormány és a nép
közötti megbonthatatlan egység biztosított
arra, hogy meg is tudunk birkózni a ne-
hezségekkel.

Május elseje, a dolgozók nagy ünnep-
napja alkalmából a Román Munkáspárt
Központi Vezetősége felhív minden városi
és falusi dolgozót, küzdjön lendületesen a
népgazdaság fejlesztéséért, az anyagi és
kulturális életszínvonal emeléséért s állítsa
minden erejét, minden alkotó készségét,
kezdeményező szellemét a feladatok szol-
gálatába — hangzik a párt felhívása az
egész dolgozó néphez.

Hazánk munkásai, dolgozó parasztjai,
technikusai, mérnökei, tisztviselői részéről
május elseje méltó köszöntésére az elmúlt
több évtizedben nagyszerű munkavállalások, lelkes
fogadalmak hangzottak el. A május 1. tisz-
teletére szervezett szocialista versenyben vá-
rosunkban elsőként a „I. Ranghe” gyár mun-
kasközössége hívta versenyre a város és a
tartomány összes főipari vállalatának dol-
gozóit, a „Teba” gyár munkásai, techniku-
sai és mérnökei pedig a könnyű- és élel-
miszeripari vállalatok dolgozóit hívták ver-
sényre. E felhívásokra termelési értekezle-
tek vagy villámgyűlések keretében vála-
szoltak a különböző gyárak és üzemek
munkaközösségei.

Pártunk azt tanítja, hogy a dolgozók
életszínvonalának emeléséhez vezető egyet-
len helyes út a mindennapi harc a terme-
lés és a munka termelékenységének növe-
léseért, a termékek önköltségének csökken-
téseért és a minőség megjavításáért. Ezért
szükséges le a felhívás a következőket:

„A Román Munkáspárt Központi Veze-
tősége felhívja az iparban dolgozó munká-
sokat, mérnököket és technikusokat, vegye-
nek részt fokozott lendülettel a szocialista
versenyben, a termelés és a munka termel-
ékenységének növeléséért, a termékek mi-
nőségének megjavításáért és az önköltség
csökkentéséért és igyekezzenek alkotó kez-
deményezéssel feltárni és kihasználni azo-
kat a hatalmas belső tartalékokat, amelyek

vállalatainkban rejlnek, terjesszék el a ter-
melésben elengedő dolgozók fejlett munka-
módszereit.”

A Központi Vezetőség ugyanakkor felhív-
ja a dolgozókat, hogy harcoljanak kiharcol-
va a szigorú takarékosági rendszer meghono-
sodásáért, ne töljenek el pazarlást, felesle-
ges kiadásokat.

Megteremtő feladatok állnak a dolgozó
parasztok előtt is. Pártunk a következő fel-
hívást intézi a dolgozó parasztokhoz: „A
Román Munkáspárt Központi Vezetősége
felhívja a mezőgazdasági dolgozókat: har-
coljanak minden eszközzel a növényi és
állati mezőgazdasági termelés fokozásáért,
a mezőgazdaságból származó élelmiszerek
bőségeért, hogy megjavuljon a városok és
falvak dolgozó lakosságának ellátása, a
könnyűipar és az élelmiszeripar ellátása”.

1954-ben meg lehet és meg kell valósít-
ni az átlagos termelőhárom növelését a leg-
fontosabb mezőgazdasági növényekkel, fő-
leg a búzával, kukoricával, burgonyával,
cukornépánnal, napraforgóval és zöldségfélé-
kkel. A bőséges termés biztosítása a fej-
lett agrotechnika széleskörű alkalmazása.

Külön szakaszban szól a felhívás a
GTA-k traktorosaihoz, technikusaihoz és
mérnökeihez, hogy támogassák hatékonyan
a kollektivistákat, a társult parasztokat és
az egyéniileg dolgozó parasztokat a fejlett
agrotechnikai módszerek elsajátításában és
alkalmazásában.

A párt és a kormány különös figyelmet
fordít az államgépeket tevékenységének meg-
javítására. A párt felhívja az államgépeket
dolgozókat, hogy biztosítsák a népi törvé-
nyesség szigorú betartását, irtsák ki a bü-
rokráciát és a dolgozók szükségletei iránt
tanúsított nemtörődömséget. Meg kell erő-
síteni a néptanácsok tömegkapcsolatait.

A kommunizmusnak harcolniuk kell a vá-
rosi és falusi dolgozók ellen, a mezőgazda-
sági termelésnek és a közszükségleti cik-
kek gyártásának fokozásáért. Legyenek pél-
dáképei a fegyelmeknek, az éberségnek, a
párt ügye iránti odaadásnak.

A párt szervezetei, szakszervezetei és
IMS-szervezetei politikai tömegmunkája
Központjában a népgazdaság fejleszté-
sért és a dolgozók életfeltételeinek javí-
tásáért vívott harc létfontosságú kérdéseit
kell állítani. A politikai tömegmunka-
nak elő kell segítenie a párt és a dolgozó
tömegek kapcsolatainak erősödését, meg
kell szilárdítani népi demokratikus álla-
munk alapját — a munkásoktól és a dol-
gozó parasztságtól szövetséget, erősíteni kell
a párt, a kormány és a nép egységét, meg
kell biztosítani az osztályellenesség minden
kísérletét, amely ennek az egységnek az
alkalmazására irányul. A politikai tömeg-
munka adja új lendületet a szocializmust
építő dolgozó tömegek alkotótevékenységnek.
E feladatok teljesítésére mozgósítja hazánk
valamennyi dolgozóját a Központi Vezető-
ség felhívása. A pártalapszervezetek, az
agrártörzsek keresztül, ismeretessé szűles
körben a felhívás szövegét.

Május elseje alkalmából népünk ismét ki-
fejezi szeretetét és háláját a nagy Szovjet-
unió iránt. Ezt a felhívás a következőkben
tölmácsolja: „Üdvözljük a nagy szovjet
népet — népiük felszabadítottját és barát-
ját! Eljen a román nép és a nagy szovjet
nép barátsága, szövetsége és testvéri
egységműködése! Dicsőítsük a Szovjetunió
nagy Kommunista Pártjának, Lenin és
Sztálin pártjának!”

Dolgozó népünk a békéért és a szocializ-
musért folyó küzdelemben váll-váll mellett
halad a népi demokratikus országokkal.
Ezért tölmácsolja a felhívás testvéri üd-
vözlésünket a nagy kínai népnek, a többi
népi demokratikus országnak, a Német Demo-
kratikus Köztársaságnak, a Koreai Népi Demo-
kratikus Köztársaság dolgozóinak.

Május elseje alkalmából népünk erőtelje-
sen kifejezi nemzetközi szolidaritását a ka-
pitalista és gyarmati országok dolgozóival,
akik élőkön a kommunista pártokkal, el-
szántsán harcolnak a tőkés uralmányolás
és az imperialista iga ellen.

Az egész dolgozó nép legforróbb érzéseit
fejezi ki az RMP KV felhívása, amikor ezt
hirdeti:

„Eljen május elseje, a dolgozók nemzet-
közi szolidaritásának napja, a világ mun-
kásai testvériségének napja!”

Eljen szeretett hazánk, a Román Né-
pköztársaság!

Eljen a Román Munkáspárt, a Román
Népköztársaság vezető ereje, a dolgozó nép
győzelmeinek kezdeményezője és szerve-
zője!”

NYIKITA SZERGEJEVICS HRUSCSOV elvtársnak,

a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága első titkárának,
MOSZKVA—KREML.

Hatvanadik születésnapja alkalmából a Román Munkáspárt Központi Vezetősége
meleg testvéri üdvözlést küldi Önnek, Lenin hű tanítványának és Sztálin harcos-
társának, aki a dolgozók javáért folyó harcban szentelte egész eddigi életét.

A román nép, amely biztos léptekkel halad a Szovjetunió dicsőséges Kommu-
nista Pártja által megnyitott uton s szüntelenül erősíti a felszabadító szovjet nép-
hez fűződő megbonthatatlan barátságát és szövetségét, hosszú életet, a kommunizmus
és a béke diadalának szolgálatába állított eredményes munkát kíván Önnek, a kom-
munista párt és a szovjet állam egyik legkiválóbb építőjének és vezetőjének.

A ROMÁN MUNKÁSPÁRT KÖZPONTI
VEZETŐSÉGE.

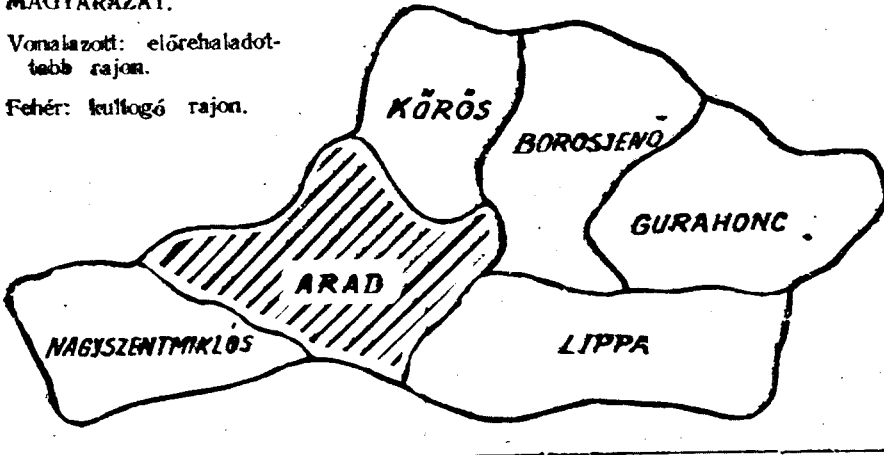
KÖZLEMÉNY

a tavaszi mezőgazdasági munkálatok menetéről

MAGYARAZAT.

Vonalazott: előrehaladot-
tobb rajon.

Fehér: leutógó rajon.

Tartományunkban csakugy, mint hazánk
egész területén folyamatban van a harc az
ezévi tavaszi mezőgazdasági munkálatok
jó körülmények között való elvégzéséért.

Tartományunkban április 16-ig a ter-
szerűsített földterület majdnem teljes
egészében felszántották, az első és máso-
dik időszakba tartozó növények vetését
azonban csak 41.14 százalékban végezték
el. Számos községben és faluban már
megkezdtek a növények gondozását, amely
nagyjelentőségű agrotechnikai módszer a
mezőgazdasági terméshozam növelésében.
Eddig az őszi vetések boronolását 72 szá-
zalekban végezték el.

A kedvező munkanapokon több állami
gazdaság dolgozóit, számos kollektivistá-
t, mezőgazdasági társulások tömörített dol-
gozó paraszt, valamint az egyéniileg
gazdálkodó dolgozó parasztok közül többen
megkezdtek a kukorica vetését. Eddig 540
hektáron alkalmazták a kukorica négyze-
tes fészkebe vetésének módszerét. Ugyan-
ilyen módszerrel vetették be 309 hektár
földterületet burgonyával és 148 hektárt
napraforgóval.

Előrehaladott a vetési munkálatokban
Aradrajon, amely április 16-ig 48.36 szá-
zalekban teljesítette tervét. Ebben a rajon-
ban a pártalapszervezetek és néptanácsok
tömegesen mozgósították a termelők töme-
gét a szántás-vetés elvégzésére és május 1.
tiszteletére szocialista és hazafias versenyt
szerveztek. „Fejesszük be idejében és jó kö-
rülmények között a tavaszi mezőgazdasági
kampányt! Egy talpalatnyi föld se marad-
jon bevetetlen!” jelszavakkal.

A rajon községeiben 160 hazafias ver-
senyt szerveztek a választási körzetek kö-
zött és 276 egyéni versenyt a dolgozó pa-
rasztok között.

A rajon legtöbb községében a pártalap-
szervezet titkára minden héten kiképez-
te az agitátorokat, akik megmagyarázták
a dolgozó parasztoknak az agrárminum
szabályainak és a vetési időszakok betartásá-
nak fontosságát. A pártalapszervezetek po-
litikai és szervezési munkájának eredménye-
képpen, fellendült a verseny a szocialista
szektor több egységében. A GTA-k közötti
szocialista versenyben a gottlóbi gép- és
traktorállomások vezet, amely április 16-ig
116.4 százalékra teljesítette tervét. A jó
munkaszervezés eredményeképpen, a
gottlóbi GTA-ban teljesen kihasználják a
traktorok és mezőgazdasági gépek teljesíté-
képességét. A traktorosok gondozzák gépei-
ket és haladtak munkamódszereket alkal-
maznak, mint a Buneev szovjet módszert,
több vetőgép egy traktor általani kapcsolá-
sát és másokat.

Hasonlóan teljesítették munkatervüket
a szentannai, a magyarpécsai és az új-
aradi gép- és traktorállomások.

A varjasi állami gazdaság továbbra is
élen jár a többi állami gazdasággal foly-
tatott szocialista versenyben. Április 16-ig
87 százalékban teljesítette tervét.

Eredményes munkát fejtettek ki az arad-
rajoni Tisa Nou-á kollektivisták, akik már
április 13-án teljesítették az I.-II. vetési
időszakra előirányzott tervet. Ez elsősor-
ban a pártalapszervezet által kifejtett po-

litikai munkának tulajdonítható. Az él-
kollektív gazdaságok közé tartozik az ap-
rili 16-ig helyzet szerint a helyi kollektí-
v gazdaság is, amelynek sikerült megtar-
tania a versenyzást, valamint a szemla-
ki, a zerindi és csanádi kollektív gazdaság
is. Az utóbbi napokig a csanádi kollektív
gazdaságban 96 hektáron vetettek tengerit
négyzetesen elhelyezett fészkebe. Elen ha-
ladnak a vetésben az altringeni, dorgosi
és a remetei mezőgazdasági társulások is.

A hazafias versenyben Ohéba, Keresztur,
Világos és Soborsin községek haladnak az
élen, ahol a pártalapszervezet és a néptanács
megszervezte a termelők tömeges részvétel-
t a vetésben. Ezekben a községekben
komoly támogatást adtak a termelők moz-
gósításában a néptanácsok mellett működő
állampolgári bizottságok.

Mindezek ellenére a tavaszi vetéssel tar-
tományunkban jelentősen elmaradtunk.
Nagyszentmiklósrájonban például a vetési
tervet csak 44.26, Körösrájonban 42.35,
Lipparájonban 33.51, Borosjenőrajonban
29.33 és Gurahoncrájonban 26.05 százalé-
ban teljesítették. Még Aradrajonban is,
ahol a munkálatok előrehaladottabbak, le-
maradás mutatkozik a vetés terén. A tar-
tományunkban lévő gépek és mezőgazdasá-
gi felszerelések használatának napi ütem-
tervet csak 59.35 százalékban teljesítik. A
munkálatok napi üteme az utolsó napokban
rajononként a következő: Nagyszentmiklós-
rajon teljesítette a napi ütemtervet, Arad-
rajon 97, Körösrájon 95.8, Lipparajon
64.6, Borosjenőrajon 48, Gurahoncrájon 15.2
százalekban teljesítette a napi ütemtervet.

A rajoni pártbizottságok és a rajoni né-
ptanácsok végrehajtó bizottságai által a
vetési kampány kérdéseit iránt tanácsot
nemtörődő magatartás következtében Kö-
rös, Lippa- és Borosjenőrajon a leutógó
rajonok közé tartozik. Ezekben a rajonok-
ban hiányzik a rajoni irányító, koordiná-
lító és ellenőrző-bizottságok részéről a
terepen kifejtett útmutatás és ellenőrzés.
Ezért elsősorban Miciulita I. és Godeon J.
(Körösrájon), Gyurkovics I. és Bruzsán N.
(Lipparájon), Füst I. és Luaci I. (Boro-
sjenőrajon) elvtársak felelősek, akik vezetől
ezeknek a bizottságoknak. Komoly hiá-
nyosságok mutatkoznak Gurahoncrájonban
is. Ezekben a rajonokban nem tettek meg
a szükséges politikai intézkedéseket a ta-
vaszi vetési munkálatok ütemének meg-
gyorsításáért.

A vetési munkák lemaradásához hozzá-
járul egyes GTA-k, állami és kollektív
gazdaságok és mezőgazdasági társulások
vezetőiségeinek nem bielőgít munkája, vala-
mint számos községi néptanács bürokrá-
tikus tevékenysége.

A gép- és traktorállomások közötti ver-
sényben lemaradtak a sikulai, kisjenői,
fentaki, neudorfi és nagyszentmiklósi
GTA-k. A sikulai GTA azért maradt le,
mert vezetőisége, élen Golgoteanu Ioan
igazgató elvtárral, nem intézkedett
operatíván, hogy a brigádok keijében ki-
sznaltjának munkahelyükre.

(Folytatása a 3-ik oldalon.)

A MAGYAR KULTURA HETE

KARRIER

Írta: Gyárfás Miklós

Az állomástól be a templomig diszben állt Balassagyarmat. A házak szűziesen, fehér virágfüzérrel övezve, csipkefüggönyökkel menyasszonyossá pompáztatva várták a hercegprimás urat. Az ég ragyogását átvette az egész város, tisztán, fényesen várta a kegyes érkezés pillanatát. A város házárol, az ipartestülettől, de még a nagyszállóból is kihordták a bordó futószőnyegekkel s végtelen végig leborították az utat a vasúti perontól a templomküszöbökig. A szőnyeg két oldalán közvetlenül az állomás előtt, a megbízottak glédája, beljebb a templom felé a kíváncsi városi nép. A megyei, városi urak zsakettben, fehér kesztyűben az állomás kijáratánál közelében igyekeztek maguknak méltó helyet biztosítani. A hölgyek virágborítva álltak a szőnyeg szegélyén, dagadoztak a honleányi pruszlikok, virítottak a párták. Maga a polgármester díszmagyarban, a honalapítás fenekelt érzelmétől pirosan állt a díszhelyen. Az ünnepélyes ábrázolat, a gyakorlott balassagyarmati bokák megdicsőülése volt ez a nagy várakozás. Az urak izgatott képe történelmi butává magasztosodott, miközben ki-ki hivatali beosztása, rangja szerint elfoglalta azt a helyet, ahová a hercegprimás kegyosztó útján remélhetően odaláthat.

Amikor a különvonat füstje tajtékot vert az állomásfőlőti égen, olyan tolokodás kezdődött a szinte üdvözült piperézett hölgyek és a fényesre nyalt urak között, hogy az állomásfőnök jónak látta — igaz, hogy csak a foga között — illatos csöcseléknek nevezni a város előkelőseit. A tolokodás annyira megbontotta a gondosan kitervelt rendet, s a sorfal oly tragikusan összeomlóban volt, hogy Karpuly Dénes, a város rendőrkapitánya kénytelen volt odalovagolni a zürzavar helyére. Karpuly valóban hadvezéri látványt nyújtott ezekben a pillanatokban, amint a fehér lipóci menen ünnepi díszben ráharsogott a hódolatától fejfelvesztett fogadóközönségre. Zseniális éleslátással táncolt be a széles hátú paripán a bordó szőnyegre és éles „jobbra-balra” parancsokkal jóformán néhány szempillantás alatt rendet teremtett a megbomlott sorokban. Mire a különvonat mozdonya utolsó pöfögött, a sorfal épsége biztosítva volt. Igen ám, de a legnagyobb dolgok sem történnek apróbb kellemetlenségek nélkül. Így esett ez az állomásfőlőti ünnepi várakozással is. Miközben Karpuly Dénes diadalmas arccal visszalovagolt a díszszázhoz, a hercegprimási lábak alá készített bordó szőnyeg a déleg paripa nem hagyta el nyomtalanul. A sorfal két oldaláról remülten pillantottak meg az előkelőségek a szőnyeg közepén az oda nem tartozó gömböcskét. A teremtor erének ez a váratlan megnyilvánulása nagyobb halást tett a közönségre, mintha hirtelen azt közölték volna, hogy meghalt öfömlőssága, a kormányzó. Nincs olyan képzelet, lefesző erő, amely ezt a megdöbbenést leírni képes. Mint a kör a középpont körül, lenyűgözve állt a gömb ígéretében Balassagyarmat színe-java. Nem tuloz a krónikás, ha a

gömből viszont megállapítja, hogy bizonyos kajánsággal tekintett vissza az urakra a szőnyegről. Kajánul, sőt diadalmasan, mint a helyzet ura, s mint aki fontosságával tisztában van. Ha nem hat tulajdonképpen a szőnyegen. Az előkelőségek legalább is így látták. A nehéz helyzetet az utolsó végképp drámaivá, hogy az állomás diadalparájában ekkor jelent meg maga a hercegprimás. Kezében az oltári-szentséggel, körülötte a díszes papi kísérettel. A szőnyeg mindkét pereménél térdre borultak az emberek és a hercegprimás aranytól roskadozva elindult a város felé. Doroghy főjegyző ekkor odasugta a mellette térdelő polgármesternek:

— Kérlek, méltóságos uram, most mi lesz? — és tekintetét nem tudta levenni a szőnyegen pöfészkedő gömböcskéről.

— Nem tudom — nyögte a nyuszíprémes polgármester, miközben arcáról ömlött a verejték, — ha belelép... Isten őrizzen minket!

A zenekar lassan, mély zengéssel kezdett a „Teged Urunk dicsér...” kezdetű énekbe, az utcán egyetlen nagy sóhaj remegett végig.

Doroghy még mélyebben előregörnyedt, fogai között odasugta a polgármesternek: — Méltóságos uram, az lenne a legjobb, ha felmentőztetnénk kapni azt az izét... Te vagy hozzá a legközelebb.

— Megörülök, főjegyző ur? — hörögte a díszmagyarban a polgármester — talán inkább te nyulnál érte, azokkal a hosszú karjakkal...

Doroghynek a szíve közepébe vágott a

polgármesteri szó. Ez a felkapaszkodott középdzsentrimeri neki ajánlani, hogy kapja fel a szőnyegről azt az izét. Neki, akinek ereiben árpádházi vér is csörgedezik.

— Kikérem magamnak — sziszegte vissza.

— Te minden *áldozattól huzódzol — csikorogta a polgármester, — már régen figyellek...

— Te pedig azt hiszed, hogy leesik az

ujjadról az aranygyűrű, ha felveszed azt a gömböt...

— Naplop!

— Felkapaszkodott iparos!

Közben mind a ketten bűnbánattal hajtották meg a fejüket a közeledő szentség előtt. A hercegprimás lábai is egyre nagyobbaknak látszottak innen az áhítat mélyéből. A polgármester úgy érezte, hogy most már csak az államhatalom hangján mentheti meg a helyzetet. Ráparancsolt a szomszédjára:

— Főjegyző ur, követelem, hogy ragad-

ja fel azonnal a...

— Nem! — vágott közbe a főjegyző, —

én erre nem kényszeríthet!

— A fölítése vagyok!

— Államügyekben!

— Ez államügy! — mutatott a város

első embere a gömböcskére.

A főjegyző erre nem tudott válaszolni. Lelkében irtóztos harcok dúltak, a választások közelednek, a polgármester befolyásos ember, amellet rosszindulatú. Uram isten, mit tegyek, kérdezte magában a kiirtók, oboák gyöngye zengése közben. Keze mintha lassan előrenyúlt volna, de aztán megsemm! Nem tudta megtenni.

Az erre tartó hercegprimás lépéseinek növekedő suhogása figyelmeztette a gömböcske körüli vezető urakat a késégbetűtő helyzetre. A főjegyző végül is döntött. Amilyen halkán csak lehetett, oda szölt a másik szomszédjának.

— Kérem tanácsos ur, vegye fel onnan azt a...

A tanácsos végignézte a főjegyzőt, aztán szemrebbenés nélkül tovább adta a parancsot a polgármesteri ítkárnak.

— Kérlek, Béla öcsém, parancsoljál felvenni azt a hogyishívjakot.

A titkár máris a következő térdeplőhöz fordult:

— Aljegyző uram, lesz szíves felemelni...

Az aljegyző pillanatnyi habozás nélkül kőtte odaiba másik szomszédját:

— Pénztárnok ur, azonnal fölveszi! — és odamutatott.

Senki sem mozdult. Az államgépezet, amely olyan pontosan és kiméletlenül működött a városnál, most megállt. Az urak felláztak. Meglágtak — életükben először — a magyar királyi érdekeket. Szembeszegültek az egyházzal és isten magyarországi helytartójával is. A kis gömböcske fölkapta olyan régen szunnyadó önértéküket s mivel sehol a közelben nem volt egyetlen szolga sem, akivel fölkapathatták volna a gömböcskét, sztrájkba léptek. Elborította lelküket az indulat. Hát kik őik tulajdonképpen, hogy a hercegprimás lábai elől elsöpörjék a ganéjt? A polgármester büszke lelkében meg is fogalmazódott a bátor kiáltás: Lépjén bele! Lépjén bele, az anyja uristenit, nem vagyok én neki a kapcája! S így háborogtak — ha nem is ilyen merészen — a többi urak is. A fehér kesztyűk nem mozdultak. Kiszűrődve a rendőrkapitány lovának emlékléjét, a zene és énekszó mennyi zsongása közben úgy érezték, nem vesztet el az a nemzet, amelynek ilyen nagyszerű fia vannak.

A harangok is zugni kezdtek. Eg és föld, minden csupa magasztos hangzás. A hercegprimást már csak három lépés választotta el az urak szemében szinte óriásra nőtt gömbtől. Ekkor hirtelen benyúlt egy fehérkesztyűs kéz és merész mozdulattal felragadta a gömböcskét a szőnyegről. Ugy tartotta a kezében diadalmasan, mámorosan, mint a győzelem jelképét. A hős Mészely Pista volt, fiatalember, jogász, aki néhány napja idehaza volt látogatón a szüleinél. A polgármester és a többiek egyszerre kaptak fel a fejüket, amikor a gömb eltűnt a szőnyegről és a hercegprimás zavartalanul haladhatott tovább az áhítat folyosóján. Megkönnyebült sóhaj tört fel befűtök. De ez a boldog állapot csak egy pillanatra tartott, mert észrevették, hogy a hercegprimás elégedett, hálás pillantást vetett Mészely Pistára. S mikor ezt meglátták, szemükben felgyulladt az irigység tüze. S óvatosan néztek Mészely Pista fehérkesztyűs kezében a kis gömböcskét. Lelkük összezsugorlott. Mindnyájan úgy érezték, mintha megropant volna pozíciójuk. Mészely Pistában megsejtették a jövő emberét.

Lányi Sarolta:

A PÁRT

Pártunk! te vagy a nép kinyújtott karja jövőnk felé — azt hívja, azt akarja, nagy cét mert és új utakra indít, szép életünkön munkálkodva mindig.

Ez izmos kar kezének végső ize tapintson gyengéd ujjhegyvel a szívre, és tépje ki, ha kell, haragvó karma ki rosszat forral, vagy vizslyt akarna...

Olelni tárt kar pártunk — az ma is.
Mely sorainkat bölcsen rendezti,
s hű karom légy most te is pajzs,
mint jó elvtársaink százazrei.

(1954. március)

Nagy László:

BALLADA

Szüleimben már a halál érik.
Miért születek, miért halnak, nem kérlek.
Ok a vetést féltik fagytól, tüztől,
golyótól a sok fiatal mellett.
Némán is az életől perelnek
s nem hallják meg, hogy a halál kürtől.

O, halál, te örök telhetetlen,
gyűlöletes, mégis győzhetetlen,
engem mindig zaklató fehérség!
Bár tudom, hogy egyszer el kell esnem,
ellenséged vagyok rendületlen,
embereknek kell ez a merészség.

Az agitátorok és propagandisták segítségére

Fogadjuk lelkesen a tizedik szabad május elsejét hazánkban

Május elsejét a világ dolgozói szolidaritásának nagy ünnepnapját ebben az évben a béke, a demokrácia és a szocializmus erének növekedése, az imperializmus, a háború erőinek gyengülése körülményei között ünnepeljük.

A Szovjetunió, a szocializmus erős bástyája, 1949—1953 között hatalmas mértékben fokozta gazdasági erejét. Ebben az időben 2.500 ipari vállalatot építettek fel, amelyen keresztül lényegesen növekedett az ipari termelés, fokozódott a szovjet emberek élet- és kultúr színvonala. A sorozatos árcsökkenések következtében a munkások és kolhozparasztek vásárlóképessége több, mint kétszeresére növekedett. A legújabb árcsökkenés, amelyet ez év április elsején eszközöltek, újból elősegítette a dolgozók életszínvonalának nagyarányú emelkedését.

Az egész világ elismeréssel tekint a szovjet emberek felé, akik a kommunista párt és a szovjet kormány vezetésével, következetesen valósítják meg a mezőgazdaság nagyarányú fejlesztésének programját. Ezen az úton, a kommunizmus felé vezető úton haladva, megteremtik a közszükségleti cikkek eoha nem látott bőségét.

A nagy Kínai Népköztársaság és a népi demokrácia országai kiemelkedő sikereket értek el a szocializmus építésének útján. Ezekben az országokban az ipari termelés két és félszeresére emelkedett. A mezőgazdasági termelés szintén hatalmas fejlődésnek indult. Egyre szorosabb és gyümölcsözőbb a demokrácia táborához tartozó országok testvéri együttműködése, — amelynek során felbecsülhetetlen segítséget nyújt egymukra a nagy Szovjetunió.

Míg a demokrácia táborában jező orszá-

gok békegazdasága szüntelenül fejlődik, addig a kapitalista világban a termelést alárendelték a milliárdosok maximális profitjának, akik újabb háború kiérbantásán mesterszédnek. A kapitalista országokban, különösképpen az Amerikai Egyesült Államokban, a termelés militarizálása és az örült fegyverkezési hajszája a gazdasági zavarok súlyosbodásához vezetett. Az USA-ban új gazdasági válság érlelődik. Mivel a dolgozók — a kereseti lehetőség csökkenése következtében — csak korlátozott mértékben vásárolhatnak, az áruházakban, raktárakban hatalmas árumennyiség halmozódott fel, ugyanarra, hogy az év végéig az áruk értéke eléri a 80 milliárd 700 millió dollárt. A katonai rendelések következtében számos könnyű- és nehézipari üzem beszüntette a termelést. A fémiparban a teljesítőképességnek csak 67 százalékát használják ki. Növekszik a munkanélküliség. Még Eisenhower elnök is beismerte, hogy 3.700.000 munkanélküli van az Egyesült Államokban — nem említve a több, mint tízmillió részleges munkanélkülit. Hasonló a helyzet más tőkés országban is.

Az USA vezető körének kizsákmányoló és fasizáló politikája ellen egyre erősödik a munkásoktól tiltakozása a tőkés országokban, ahol nagyarányú tünteléseket és sztrájkokat szerveznek. Franciaországban, Olaszországban és Angliában, sőt még az Egyesült Államokban is, hatalmas méretekben bontakozik ki a munkások sztrájkmozgalma. A sztrájkoló munkások eredményesen harcolnak és megmutatkozik, hogy egyre szervesebben, mind egyetemesebben veszik fel a küzdelmet az imperialista vezetőkörökkel. A gyarmati orszá-

gokban fellángolt a nemzeti felszabadító mozgalom fáklyája. E mozgalom elfojtására megterülő intézkedéseket hoznak a tőkésök, — a legkevésbénebb terrort alkalmazták a gyarmati népek ellen.

A világ haladó emberisége bizalommal és reménnyel tekint a Szovjetunió, a béke bástyája felé. Jól tudja, hogy a Szovjetunió kész megbénítani bármilyen agressziós kísérletet és fáradszatótalanul a nemzetközi ellentétek okainak elhárítására törekszik. A Szovjetunió történelmi jelentőségű javaslatot terjesztett elő Európa kölcsönös biztonságát illetően, amelynek célja a német militarizmus feltámasztásának megakadályozása, Európa és az egész világ fényes békejének megerősítése. Utóbb a március 31-iki jegyzék is igazolta a Szovjetunió következetes békéjéhez. A Szovjetunió javaslatát nagy megelégedéssel keltették a világ dolgozóinak soraiban, akik egybenként szállnak síkra a nemzetközi kapcsolatok rendezése, a béke megszilárdítása érdekében.

Csak az agresszív körök, élen az USA-val, ellenzik a szovjet javaslatokat. Ezek a körök nem tudnak megbékülni azzal a gondolattal, hogy a koreai fegyverszünet és a béke megszilárdítását célzó szovjet javaslatok révén enyhült a nemzetközi feszültség. Az imperialisták úgy félnek a nemzetközi feszültség enyhülésétől, mint a tüztől, mert ez szükségletlenné tenné a fegyverkezési hajszát és a monopolisták busás profitot biztosító katonai kiadásait. A gazdasági válság jelei, az imperialista országok közötti ellentét, a sorozatosan megfenekelett „erőpolitika” arra készteti az amerikai támadó köröket, hogy fokozzák agresszív intézkedéseiket, új mesterkedésekkel élezzék ki a háborús hisztériát és megfélemlítsék a népeket, hogy pánikot idézzék elő.

Jelenleg az USA vezetőköréi, a nyugat-európai országok egyes reakciós politikusaiknak támogatásával, nyomást gyakorolnak Franciaország és Olaszország kormányaira, hogy rávegyék őket a népek által gyűlölt

„európai védelmi közösség” egyezményének ratifikálására. Másrészt pedig, ahogyan közeledek a genfi konferencia összehívásának időpontja, — amelyen az öt nagyhatalom és más érdekelt országok vesznek részt a koreai és indokínai helyzet békés rendezése érdekében — az USA agresszív köréi egyre elismertesebb magatartást tanúsítanak. Az Amerikai Egyesült Államok félremagyarázhatatlanul intervenció beavatkozásokra készült Indokínában és ebbe a harcba be akarja vonni a gazdaságilag és politikailag alárendelt országokat is és Indokínát újabb Koreává akarja változtatni. Koreában pedig az amerikaiak és a fasiszmaniásta hordák háborús előkészületeket folytatnak, háborús kijelentéseket tesznek, mintha jelenleg a hadakozás újabb megkezdéséről volna szó, nem pedig békekonferenciáról. Am a népek figyelemmel kísérik az eseményeket.

A jelenlegi békemozgalom, a mostani idők legszélesebb tömegmozgalma, olyan erővé fejlődött, amelyet szólniok kell még a legreakciósabb agresszív köröknek is. Nemcsak a közvélemény, de a kapitalista országok befolyásos köréi is batározottan szembeszállnak az atomőrület sztráca ellen, amelyet az Amerikai Egyesült Államok vezetőkörei táplálnak. Az egész világon egyre erősödik az ellenállás Amerikai atomzsaroló politikájával szemben. A néptömegek nyomására Anglia és Japán képviselőtestületei kérte a kormányt, hogy indítson akciót az atomfegyver betiltásáért. India miniszterelnöke, Nehru, ezirányban javaslatot terjesztett elő. Indonézia miniszterelnöke követelte az amerikai atomkísérletek beszüntetését a Csendes Óceánon. Növekszik a nyugateurópai országok, különösen Franciaország és Olaszország néptömegeinek ellenállása a német militarizmus feltámasztása, Európa kettéválasztása ellen. Növekszik az egész világon a békeért, az országok biztonságáért vívott küzdelem.

Idén május elseje a világ dolgozóinak harci napja a békéért, a biztonsáért, a

Pártélet

Fordítson nagyobb figyelmet a tagjelöltek felvételének kérdésére a körösradijoni pártbizottság

Körösradijoni pártbizottsága ez év február 27-én gyűlésen elemezte, hogyan foglalkoznak az állami gazdaságok, a kollektív gazdaságok, a gép- és traktorállomások, a mezőgazdasági társulások, valamint a községek alapszervezetei a tagjelöltek felvételének kérdésével. A gyűlésen kitént, hogy a rajoni pártbizottság nem foglalkozott kellőképpen az alapszervezetek politikai irányításával, amelynek következtében számos alapszervezet büroja nem sajátította el teljes mértékben pártunknak a tagjelöltek felvételével kapcsolatos határozatát. Ez a hiányosság odavezetett, hogy február 27-ig a rajonban csak 9 alapszervezetben vettek fel tagjelölteket, akiknek száma alig haladta túl a huszat.

A rajoni pártbizottság aktivistái feladatuk kapta, hogy irányítsák és támogassák az alapszervezeteket a párttagjelöltek felvételén. A gyűlésen kitént azonban, hogy ezt a kérdést számos aktivista elhanyagolta. Így például Baciu, Pavel, Farkas, Dezső és Bába Demeter elvtársak azt a feladatot kapták, hogy következetesen foglalkozzanak a cinteji kollektív gazdaság és a simonyfalvi mezőgazdasági társulás alapszervezeteinek irányításával. E feladat teljesítését azonban elhanyagolták. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az a tény, hogy ezekben az alapszervezetekben mindaddig egyetlen tagjelöltet sem vettek fel. Hasonló hiányosság mutatkozik Hotovi Ioan és Berár Ferenc aktivisták részéről is, akik nem támogatják az alapszervezetek büroit annak érdekében, hogy megismerjék azokat a feltételeket, amelyek a tagjelöltek felvételéhez szükségesek. Így Ottlaka, Gyulavarsánd és Székudvar alapszervezetei sem erősítették sorukat újabb párttagjelöltekkel.

A tagjelöltek felvétele terén észlelt hiányosságok felszámolása érdekében a rajoni pártbizottság határozatot hozott, amelyben egyebek között leszögezték, hogy minden aktivista felel a körzetéhez tartozó alapszervezetek irányításáért. Ezenkívül hitelesen jelentést tesznek arról, hogyan javult meg az alapszervezetek tevékenysége a tagjelöltek felvétele terén. Ez az intézkedés hozzájárult ahhoz, hogy a rajoni pártbizottság aktivistái az eddiginél sokkal behatósabban foglalkozzanak az alapszervezetek irányításával és támogatásával. Ugyanakkor a rajoni pártbizottság utasítása alapján az aktivisták résztvettek azokon az alapszervezeti gyűléseken, ahol a tagjelöltek felvételének kérdését vitatták meg.

Vancu Francisc elvtárs például résztvett a szentannai állami gazdaság pártalapszervezetének gyűlésén, ahol konkrét támogatást és irányítást nyújtott a búrnak arról, hogyan kell a gyűlést levezetni.

Ugyanígy segítséget nyújtott Maghiar Gheorghe elvtárs is a Simánd községi pártalapszervezetnek. Ez hozzásegítette az aktivistákat ahhoz, hogy a terepen megismerjék az alapszervezetek politikai munkáját és ugyanakkor konkrét utmutatást adtak az alapszervezetek búroinak, hogyan ültessék gyakorlatba pártunk határozatát a tagjelöltek felvételére vonatkozólag.

A rajoni pártbizottság gondoskodott arról is, hogy az aktivisták nyílt alapszervezeti gyűléseken ismertessék a tagjelöltek felvételéhez szükséges feltételeket. Virog Mihály elvtárs például a körösradijoni gép- és traktorállomás, valamint az erdőhegyi „Fónagy János” kollektív gazdaság nyílt alapszervezeti gyűlésein tartott előadást. Vancu Francisc pedig a fazekasvarsándi kollektív gazdaság és a „Szikra” állami gazdaság nyílt alapszervezeti gyűlésein ismertette pártunk irányvonalát a párt soraiba történő felvételre vonatkozóan. Hasonló előadásokat tartottak a rajoni IMSz bizottságnál és több alapszervezetben.

Az alapszervezetekkel történő közvetlen foglalkozás, valamint a tagjelöltek felvételéhez szükséges követelmények széleskörű ismertetésének eredményeként az utóbbi időben lényeges javulás mutatkozott a tagjelöltek felvétele terén. A „Szikra” állami gazdaság és a szentannai kollektív gazdaság pártalapszervezetei már két-két tagjelöltet vettek fel. A rajoni néptanács alapszervezete is ért el bizonyos eredményeket, eddig három tagjelöltet vettek fel és egy dolgozó felvételi kérését most tanulmányozza az alapszervezet büroja.

A rajoni pártbizottság politikai tevékenysége hozzájárult ahhoz, hogy a tagjelöltek felvételének száma elérje a 33-at. Ugyanakkor számos kérvény érkezett az alapszervezetek búroihoz, amelyben a legfontosabbabb dolgozó parasztok kéri felvételüket a munkásoktól elcsapatának soraiba.

Kétségtelen, hogy amióta a rajoni pártbizottság gyűlésen elemezte a tagjelöltek felvételének kérdését, számos eredményt ért el. A tagjelöltek felvétele terén azonban még mindig komoly hiányosságok mutatkoznak. Körösradijoni több olyan alapszervezet létezik még, amely mindaddig nem vett fel egyetlen tagjelöltet sem. Ezek közé tartozik például az erdőhegyi kollektív gazdaság pártalapszervezete is. Mihály Vasile elvtárs, az alapszervezet titkára, noha többször kapott segítséget a rajoni pártbizottság aktivistáitól, nem törekedett arra, hogy az alapszervezet figyelmét felhívja a tagjelöltek felvételének rendkívüli fontosságára. Mezőbaj falu alapszervezetének titkára, Simon Károly elvtárs is teljesen elhanyagolta ezt a kérdést.

De vannak olyan alapszervezetek is, ahol hónapokig nem intézik el a dolgozók által beadott kéréseket. Ezek közé tartozik

a körösradijoni Szövetkezeti Unió pártalapszervezete is, ahol Ungurean Ioan titkár elvtárs nem gondoskodik arról, hogy minél rövidebb időn belül elintézzék a búrhoz benyújtott felvételi kéréseket. Mihály Maria elvtársnő, a nőbizottság aktív tagja, még az elmúlt év szeptemberében benyújtotta kérését, de az alapszervezet búroja mindaddig semmilyen intézkedést sem tett. Hasonló a helyzet Bodonea Petru elvtárs esetében is.

Tamásda község alapszervezete munkájában is megnyilvánul ez a hiányosság. Borbiri Péter IMSz-tag már több, mint három hónapja benyújtotta kérését, de Szilágyi Péter elvtárs, az alapszervezet titkára nem fordít különösebb gondot a benyújtott kérések elintézésére.

A rajoni pártbizottságra hárul a feladat, hogy az eddiginél sokkal fokozottabb mértékben foglalkozzék az alapszervezetek irányításával a tagjelöltek felvételével kapcsolatban. A világ dolgozó közölgő nagy napjának, május elsejének méltó megünnepléséhez a körösradijoni pártbizottság is csak úgy járulhat hozzá, hogy ha a tagjelöltek felvétele terén mutatkozó hiányosságokat maradéktalanul felszámolja. A tagjelöltek felvétele nagymértékben hozzájárul az alapszervezetek megerősítéséhez, az egész rajon politikai munkájának fellendüléséhez. Ezt azonban csak úgy érik el, ha minden alapszervezetet kellőképpen irányítanak és támogatnak. Azokban az alapszervezetekben, ahol a búró elhanyagolta a benyújtott kérések elintézését, törekedjenek arra, hogy minél előbb felszámolják ezeket a hiányosságokat. Bebizonyosodott, hogy ott, ahol a rajoni pártbizottság aktivistái közvetlen támogatást nyújtottak az alapszervezeteknek, nem maradt el az eredmény sem. Eppen ezért a rajoni pártbizottság irányítsa úgy az aktivistákat, hogy azok még határozottabban támogassák az alapszervezeteket. A pártbizottság ugyanakkor végezzen ellenőrző munkát is annak érdekében, hogy még jobban megismerje, miként teljesítik feladataikat az aktivisták.

Nem elég azonban az, hogy a jelöltek felvétele terén jó eredményeket érjenek el, hanem gondoskodniuk kell azok politikai és ideológiai neveléséről is. A pártbizottság aktivistái irányítsák az alapszervezet tevékenységét, hogy minden tagjelöltet bevonjanak a különböző pártoktatási formákba és kísérjék figyelemmel fejlődésüket.

Újabb tagjelöltek felvétele meg kell, hogy erősítse Körösradijoni pártbizottságát és azok egységét. A rajoni pártbizottság kötelessége úgy övni pártunk soraikat tisztaságát, mint szeme világát. Munkájában vezérle az az alap, hogy a párt olyan eredményt, amelynek kapui csak az arra érdemeseknek nyílnak meg.

Hegedűs István

KÖZLEMÉNY

(Folytatás az 1-ső oldalról.)

Az állami gazdaságok tartományi szolgálata, élen Guttman elvtárral és Ghimman főmérnökkel, nem tették meg a szükséges intézkedéseket, hogy az állami gazdaságok felszámolják hiányosságaikat. Az állami gazdaságok tartományi szolgáltatának támogatásával sokkal jobb eredményeket érhetek volna el a „Scinteia”, a csermői és más állami gazdaságokban.

A vingai, alioi, ménesi és más kollektív gazdaságok szintén elmaradtak a vetéssel. Ezeknek a kollektív gazdaságoknak a vezetőtanácsai és alapszervezetei nem fejtnek ki politikai munkát, hogy mozgósítsák az összes kollektivistákat a vetésre. Nem szervezték meg alaposan a szocialista versenyt és eredményeinek követését.

Székudvar, Pii, Nagyszintye, Moroda, Agrisul Mare, Kápolnás, Varadia, Rosia és más községekben a hazafias verseny megszervezésének, a politikai és a szervezési munkának hiánya következtében komoly lemaradás mutatkozik a vetésben.

Mindez oda vezetett, hogy Aradtartomány azok közé a tartományok közé tartozik, amelyek lemaradtak a tavaszi mezőgazdasági munkálatokban.

A vetéskampányban tapasztalt súlyos lemaradás felszámolása tartományunk párt- és államszerveinek fő elfoglaltságát kell, hogy képezze. Az idő előrehaladtával és ezért semmilyen késedelem nem engedhető meg a tavaszi mezőgazdasági munkálatok elvégzésében. A legrövidebb időn belül, mielőtt az időjárás megengedi, meg kell kezdeni a kukorica vetését és széles körben kell alkalmazni a négyzetes fészkevetési módszert.

A pártalapszervezetek, a néptanácsok és a mezőgazdasági szövetek fokozzák az agrominimum népszerűsítését, hogy minden mezőgazdasági dolgozó tudja: gazdág termést csak az agrominimum szabályainak megfelelően, az idejében végzett vetés útján érhet el. E tekintetben különös fontosságúak a közegcsoporthoz szervezett mezőgazdasági pontok. Az agrotechnikai szabályok elsajátítása érdekében széleskörben kell elterjeszteni és népszerűsíteni a földművelésügyi és erdészeti minisztérium által kiadott broszúrákat.

A rajoni pártbizottságok és a rajoni néptanácsok végrehajtó bizottságai fokozzák irányító és ellenőrző munkájukat a községekben, hogy alaposan megszervezzék a szocialista és hazafias versenyeket május 1-től kezdve, a vetésben meglévő hiányosságokat pedig számolják fel. Egy pillanatra sem szabad elfelejtünk, hogy az osztályellenesség nem illik tőlünk és minden munkás a tavaszi kampány sikerének megküszítésére törekszik. Minden dolgozónak fokoznia kell éberségét, hogy leleplezhesse az osztályellenesség bármilyen szabolász-kísérletét.

A néptanácsok és a mezőgazdasági szövetek úgy szervezzék meg munkájukat, hogy teljes mértékben kihasználják az összes erőt, a traktorok, mezőgazdasági gépek, a meglévő igák teljesítményességét a szántást, boronálást és vetési munkálatokban.

Mezőgazdasági dolgozók! Szélesítsétek ki a szocialista és hazafias versenyeket, hogy május elsejét a vetési terv teljesítésével fogadhassátok!

fegyverkezési hajszát megszüntetéséért, az államok közötti kapcsolatok kiszélesítéséért vívott küzdelem arcvonalán. Ez a nap nagyszerű lehetőséget nyújt arra, hogy hazánk dolgozó népe újra kifejezze a nagy szovjet nép iránti szeretetét és ragaszkodását. Május elsején a dolgozók nagy tömegei kifejezésre juttatják szolidaritásukat a kapitalista országok munkásokkal, az egész dolgozó néppel, amely fokozza harcát a töltés kiszákmányolás, a nyomor, a munkanélküliség, a fasiszta terror ellen. Dolgozónk kifejezik szolidaritásukat a gyarmati és félgymati országok népeivel, amelyek harcolnak az imperialista gyarmatosítók ellen, harcolnak nemzeti függetlenségükért.

Május elsején a román nép kinyilvánítja elkötelezettségét, hogy cselekvő módon hozzájárul a népek közötti béke és barátság megszilárdításáért vívott küzdelem győzelméhez — hozzájárul az imperialista agresszív tervének megállításához, amelyek a népek biztonságát és függetlenségét veszélyeztetik.

Hazánkban, a Román Népköztársaságban, a dolgozó nép — az új élet, a szocializmus építője — ez év májusának első napján is felméri a népi hatalom, a dolgozó nép életére jelentőseket.

A dolgozók a népi demokratikus államot tekintik a legnagyobb megvalósításnak. A hatalom kimagaslása a kizsákmányolók kezéből, a népi hatalom megvalósítása és megszilárdítása, lehetőséget adott az évzáradok óta elnyomott, sanyargatott és kizsákmányolt dolgozó népnek, hogy történelmében először, kezébe vegye saját sorsának irányítását és egy új, szocialista társadalom építését kezdje meg.

Míg nyugaton a burzsoázia egyre reaktívabban válik, lábbal tiporja a legelembb demokratikus szabadságjogokat és előkészíti a monopóliumok létketlen fasiszta diktatúráját, addig hazánkban a kapitalista iga alól felszabadult nép a legszélesebb demokratikus szabadságjogokat

élvezi. Egyre szilárdabbá válik a különböző nemzetiségű dolgozók testvérisége.

Az a tudat, hogy szabad hazájának teljes ura, hazafias alkotókészsége kifejlesztésére buzdítja hazánk dolgozó népét.

A dicsőséges Szovjetunió általi felszabadítás folytán és a Szovjetunió állandó és sokoldalú testvéri segítségével népgazdaságunk olyan hatalmas fejlődést ért el, amelyt a kapitalista államok évtizedeken keresztül sem képesek elérni. Beszedés bizonyított erre az a tény, hogy szocialista iparunk termelési volumenje 1953-ban mintegy 3 és félzeresére volt az 1948. évi termelésnek. Nehéziparunk és elsősorban a gépipar, ma már képes ellátni iparunkat a szükséges gépekkel és felszerelésekkel, köllajipari, szénipari, könnyű- és élelmiszeripari, valamint mezőgazdasági gépeket és felszereléseket gyárt. Országunk, amely azelőtt még a legegyszerűbb gépeket és felszereléseket is kénytelen volt külföldről, drága pénzen vásárolni, ma már a külföld számára is készíti gépeket. Kifejlődött a könnyű- és élelmiszeripar. A munkások életemben gyökeres változás történt. Felszabadulva a kizsákmányolás rablancától, munkanélküliségtől és a gazdasági válságtól mentesen, a munkásoktól új, boldog, bőséges életet épít. A népi demokratikus állam minden esztendőben hatalmas összegeket költ a munkások társadalmi és kulturális szükségleteinek kielégítésére — a tanulási és pihenési jog biztosítására, az orvosi kezelés és a munkavédelem céljaira, étkezőkára, napközti otthonokra, bölcsődekre és egyébekre.

A népi hatalom éveiben felszereltük a mezőgazdaságot több ezer traktorral és mezőgazdasági géppel — és ezzel megteremtettük a mezőgazdaság felvirágzásának műszaki alapját. A dolgozó parasztság életkörülményei jelentős mértékben megjavultak. A dolgozó parasztok jobban élnek és élnek. A kultúra, a művészet, a tudomány, az egészségügy és a sport mind nagyobb teret hódít falvainkban. Dolgozó parasztságunk hatalmas támogatásban része-

sült a GTA-kon keresztül — válogatott vetőmagokkal, mezőgazdasági tanácsadásokkal, kölcsönökkel s egyre több ipari közfogyasztási cikk áll rendelkezésére.

A közösen végzett nagyüzemi gazdálkodás előnyeiről meggyőződve, 300.000 dolgozó paraszt család tömörült mezőgazdasági társulásokba és kollektív gazdaságokba.

A népi demokratikus rendszer hatalmas fejlődést biztosít a tanügy, a tudomány, a művészet és az irodalom számára. Jelentős sikereket értünk el az irasudatlanság felszámolása terén. Megkezdte az 1948-hoz viszonyítva a különböző iskolák diáklainak, hallgatóinak száma.

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége 1953 augusztus 19—20-ai bővített pléna-rius ülésén elemezte a párt és a kormány eredményeit a gazdasági, társadalmi és kulturális tevékenységben és megállapította, hogy az elért sikerek mellett még hiányosságok is voltak. Ennek folytán a dolgozók életszínvonala — a népgazdaság általános fejlődéséhez viszonyítva — elégtelen mértékben növekedett.

Pártunk jelenleg minden erőt a hiányosságok felszámolására mozgósít. A nehézipar további, de nem erőltetett ütemű fejlesztésével, intézkedés történt a közszükségleti cikkek mennyiségének és főleg a mezőgazdasági termelés növelése érdekében, amely most a népgazdaság összes ágai harmonikus fejlődésének fő láncszeme.

A párt és a kormány által foganatosított intézkedések a pléna-rius ülés gazdasági programja alapján, valamint az eddig elért eredmények, a dolgozó nép életszínvonala jelentős növekedését biztosítják képezik. A pléna-rius ülés célkitűzéseinek maradéktalan valóra váltásáért, a még előttünk álló nehézségek leküzdéséért, minden erőt mozgósítani kell az iparban és a mezőgazdaságban egyaránt.

Az iparban egyetlen helyes út az életszínvonal növelése, a rendszeres és kitartó harc a termelés és a termelékenység

fokozásáért, az önköltség csökkentéséért és a termelvények minőségének javításáért. Fokozni kell a küzdelemet a belső tartalékok értékesítésével, az üzemek teljesítményének tökéletes kihasználásával, a munkaidő, az alap- és segédanyagok észszerű felhasználásával.

A tömegfogyasztási cikkek termelése fokozásának legfontosabb eszköze a szigorú takarékpárti rendszer, amely a szocialista gazdálkodás sajátossága. A szigorú takarékpárti rendszer megköveteli a nyersanyag gondos felhasználását és — anélkül, hogy ez a minőség rovására menne, — a drága nyersanyagoknak olcsóbbakkal való helyettesítését. A közszükségleti cikkek termelésének fokozása érdekében befektetett összegek arra köteleznek, hogy kíméletlen harcot indítsunk mindennemű pazarlás ellen.

Pártunk felhívja a munkásokat, hogy május elsejét fogadják a szocialista verseny lendületének fokozásával, a termelés és a termelékenység növelése, a termelvények minőségének javítása és a választék gazdagítása, az 1954. évi terv teljesítése érdekében.

A mezőgazdaságban pártunk és kormányunk számos intézkedést foganatosított, amelyek a dolgozó parasztságot érdekeltébbé teszik, arra ösztönzik, hogy jobban dolgozza meg a földet, növelje a mezőgazdasági és állattenyésztési termelést, az árugabona bőségének megteremtéséért és a város és falu közötti csere fokozásáért.

Abból a tényből kiindulva, hogy jelenleg az árugabona 75 százalékát a dolgozó parasztok egyéni gazdaságai biztosítják, a párt és az államszervek, a mezőgazdasági szövetek, az agronomusok feladata, hogy minden téren támogassák ezeket a gazdaságokat hektárhozhoz növelése érdekében.

(Folytatás a 4-ik oldalon.)

NEMZETKÖZI SZEMLE

Laniel két tűz között

Mélységes együttérzéssel fordul a világ minden békeszerető embere ezekben a napokban a francia nép felé, amely most élt át történelmének egyik kétségtelenül leg-súlyosabb időszakát. Milliók és milliók ajkáról röppen el a kérdés: vajon lesz-e elég ereje a francia népnek ahhoz, hogy kitépje a Laniel-kormány kezéből a hurkot, amely-lyel saját nemzetét készült megfojtani. A két tűz közé került francia kormány az amerikai reakciós körök fokozódó nyomása következtében a francia nép általános be-osapásával akarja megszavaztatni az „eu-rópai hadsereg” létesítéséről szóló párisi és bonni szerződések jóváhagyását a francia nemzetgyűlésben.

Egyfelől tehát igyekszik Laniel alázo-tani kizsákolni amerikai parancsolt, más-részt pedig mindinkább számonkérni kell az egyre zavarosabbá váló francia belpolitiká-jal. Az európai védelmi közösség megalkotásának tudatáig nemcsak a kormányon kívülálló hatalmas tömegében, hanem magában a kormányt alkotó koalí-cióban is elszánt ellenfelei vannak. Nincs olyan erős francia munkás, paraszt, ér-telmiség (és burzsoá sem, ha lelkében a nemzeti érzésnek egyetlen szikrája is él), aki hozzájárulna ahhoz, hogy újra fegy-vert adja Franciaország évszázados el-tartozását, a német militarizmusnak a ke-zébe.

Végül is láthatjuk, hogy a béke legel-szántabb gyűlöletnek, az amerikai monopó-liók legelhatározottabb ügyének, John Foster Dulles, utasítására a francia kor-mány vezetői olyan csúszhoz folyamodtak, amellyel a francia nép szemébe port hintve el akarja távolítani a szakadékba ta-szítani.

Franciaország köztársasági elnökének, René Cotinnek elnöklésével a francia kor-mány minisztertanácsot tartott és az erről kiadott közleményben hangsúlyozták: ha megvannak az „előfeltételek”, május 18-án a nemzetgyűlés elé terjesztik megvitatás végett a hírhedt bonni és párisi háborús szerződések jóváhagyásáról szóló javasla-tot.

Nézünk meg, mi tette szükségessé, hogy a kormány úgy találja fel az „európai had-sereg” létesítését biztosító szerződések ra-tifikálására irányuló szándékát, mintha azt bizonyos „előfeltételek” teljesítéséhez köt-né. Erre elsősorban az kényszerítette La-niel-t és Bidault-t, hogy a német náci fel-építkezésnek magában a kormányban is vannak ellenfelei. Ezek lemondásukkal fe-nyyegették meg Laniel-t, ha meghatározott időpontra tűzi ki a szerződések ratifiká-lásának határidejét. Ez azonban csak az egyik ok. A másik (sokkal súlyosabb) kényszerítő körülmény, amely meggondolásra késztette a ratifikálás híveit, az a tény, hogy a fran-cia nép nem lát semmiféle biztonságot ar-ra nézve, hogy az „európai hadsereg” náci vezetőit nem használják fel majd az alkalmat Franciaország újabb kirohanására.

Most hát az amerikai karmester intése-re megszólaltatták a nagydobot. Arról van szó, hogy Anglia megnyugtatóképpén kü-teljezné magát — amint azt a legutóbb meg-jelent „Féher Könyvben” az angol kor-mány ünnepélyesen megígéri, — hogy egy páncélos hadosztályt Európában tartanak mindaddig, amíg Európát támadás veszé-lye fenyegeti. Ez lenne Franciaország szá-mára a kezesség, hogy nem kell jövődö-beli „szövetségesektől”, a nyugatnémet ná-ciótól tartania.

Vajon elegendő-e ez a kétségeltű bi-ztosíték ahhoz, hogy a francia állampolgár nyugodtan hajthassa le a fejét a bonni és párisi szerződések esetleges ratifikálá-sa után? Ezen a téren az angol sajtó sem ke-csegetet vérmes reményekkel. A szabadlívü „Manchester Guardian” például ezt írja: „Valószínűnek látszik, hogy el lehetne osztani a francia aggodalmakat”.

Nem lehet az állítólagos „szovjet ve-szélyről” költött átlátszó meséket sem ljesztgetni a francia polgárt. Erről nyilván a „Times” is meggyőződött, mert így ír: „...sajnos, a francia közvéleményt jobban érdekli a nyugatnémet felfegyverkezés, mint a szovjet veszedelem”.

Egyszer már keserves árat fizetett Fran-ciaország azért a könnyelműségért, hogy hitt a hasonló angol kormány-biztosítékok-ban. Nem is olyan régen Münchenben tör-tént meg, hogy a francia kormány képvisé-lője az akkori angol miniszterelnök meg-nyugtató szavára hozzájárult egy olyan né-met veszedelem felidézéséhez, amelynek leg-végző következményétől — Franciaország-nak a térképről való letörlésétől — egye-dül a szovjet hadsereg győzelme mentette meg Franciaországot.

Nemcsak a kommunisták által befolyáso-tt tömegek tudják ezt Franciaországban (mint ahogyan Bidault külügyminiszter szerelné elhárítani), hanem még a kormányhoz köze-lők is. De Gaulle tábornok jelentette ki a minap, hogy Franciaország leghűségese-bb szövetségese a Szovjetunió volt és ma is teljes mértékben bízni kell a Szovje-tunióval kötött szövetségben. Ezúttal nem is beszélünk Juin marsallról, Franciaor-szág első katonájáról, aki példamutatóan foglalt állást minden nyugatnémet újra-felfegyverzéssel szemben.

Természetes tehát, hogy egyre világosab-bá válik Európa népei előtt: a zűrzavaros helyzetből kiutat csak a Szovjetunió ja-vaslatának elfogadásával találhatnak mind-azok, akik hazájuk biztonságáért aggodnak. Az európai kollektív biztonságról szóló ál-talános szerződés elfogadása egy csanásu megteremtése a félelem nélküli élet lehető-ségét Európára szorított népei szá-mára. Ezt igazolja a Német Demokratikus Köztársaság demokratikus pártjai tömbje-nek nyilatkozata, amely a németországi szocialista egységpárt IV. kongresszusán hozott határozat szellemében jó barátságot, békés kapcsolatot ajánl fel valamennyi ország népének, beleértve az Amerikai Egyesült Államokat is.

Laniel ugyilátszik, Dulles utasítására le-mond erről a barátságról, amely a Szovjet-unió szövetségese mellett valóban biztosítaná Franciaország nyugalmát.

Laniel bizonyos előfeltételekhez kötötte a bonni és párisi szerződések ratifikálása fe-ltelti vita kitűzését. Nos, ezek a feltételek Anglia és az Egyesült Államok biztosíté-lói. Nem kétséges: Lanielék május 18-ka el-őtől kijelentik majd, hogy az „előfeltételek” biztosítva vannak és nagy hírverést csap-nak majd az angol és amerikai nagyjelöl-kegről.

Csupán egy feltételt nem tudnak biztosí-tani az amerikai monopóliók: a francia bé-rencet. Azt, hogy a francia nép hozzájárul-ását adja nemzeti érdekeik gyűlöletos el-árulásához.

Az a tömegűntetés, amelyen a nyugat-német és francia ifjak küldöttei együttesen határozta el, hogy harcot folytatnak azok ellen, akik őket vágóhídra akarják küldeni, csak egyik megnyilvánulása a mind erőse-bbé váló ellenállásnak. Laniel kormányának számonkérni kell azzal, hogy a két tűz között sokkal veszedelmesebb reáncze az a láng, amely a francia népet fűti a függetlenség-geért, a békéért, az ország biztonságáért vívott harcban.

Scelbát telenre hívják

Nem kevésbé nehéz az olasz kormány helyzete sem amerikai urai parancsainak teljesítése terén. Ez megmutatkozott leg-utóbb az olasz pénzügyminiszteri tárca költségvetésének vitája során is. Scelbá-nak és Saragatnak nemcsak az olasz tö-megekkel, nem csupán a parlamenti ellen-zéssel kell szembe néznie, hanem a kor-mánypárti képviselők között is vannak olyanok, akiknek véleménye nem egyezik Scelba, Olaszország egyik leggyűlöttebb személyének elgondolásaival.

Scelba kormányát a múlt hét szombat éjjelen kellemetlen meglepetés érte. Amikor a költségvetési javaslat feletti vita során az egyik kérdésben titkos szavazásra ke-rült sor, kitűnt, hogy a kormányt mind-össze 281 képviselő támogatta, pedig a kormánynak legalább 282 szavazatra lett volna szüksége. Scelbák ebben a helyzet-ben úgy cselekedtek, ahogyan a hamis-kártyások szoktak. Az olasz parlamentben fehér és fekete golyókkal ejtik meg a szavazást. Scelba hívei hirtelen az urnák mellé a földre helyezték hat fe-kete és egy fehér golyót, majd arra hivat-koztak, hogy „szabálytalanság” történt, ér-veztelennek nyilvánították a szavazást. Világos, hogy ez nagyon gyenge ürügy volt, mert ha a golyók nem is „estek” volna a földre, a szavazás akkor sem lett volna kedvezőbb a kormánynak nézve.

Altalában a titkos szavazást nem a Scelba kormány számára találták fel. Akár hányszor megkísérlik, mindannyiszor meg-mutatkozik Scelbák gyengesége. Toglát-ti elvtárs rá is világított: „...a szavazások megmutatták, hogy a kormányfőbségben

komoly válság van. A válság itt van, no-ha a kormány nem bukott meg. Ha a kormány tagjai között lennének komoly államférfiak, akik kellően értékelnék és tolmácsolnák a történetet, — tudnák, hogy le kell mondanio.”

Ezek után elképzelhetjük, milyen sors vár a kormánynak, ha vitára bocsátja az „európai védelmi közösség”-ről szóló szer-ződés ratifikálását. Hiszen a szombati sza-vazást megelőzően Pietro Amendola elv-társ azt javasolta, hogy szállítsák felére a miniszterelnök rendelkezésére álló titkos alapot. Ezt a javaslatot 262 képviselő fogadta el 258 ellenében, tehát legalább 10 kormánypárti képviselő (a szélső job-boldaliakon kívül) szavazott a baloldallal, amikor Scelba személye elleni bizalmat-lanságról volt szó.

Igy áll tehát Scelba kormánya abban a pillanatban, amikor a három nyugati hata-lom közleményéhez csatlakozva kijelenti, hogy nem ismeri el a Német Demokrati-kus Köztársaság szuverenitását, hanem a jövőben is csupán Bonnba küld diplomá-ciai képviselőket. Hogy milyen sulya van a Scelba kormány szavának Olaszország-ban, azt a fenti szavazatok számarányai is igazolják.

Ha mindezekhez hozzávesszük, hogy Olaszországban egyre magasabbra csapnak az „európai védelmi közösség” elleni hullá-mok, képet nyerünk arról, hogy milyen re-ményeik lehetnek az új háború híveinek az „európai védelmi közösségről” szóló szerződés Olaszországban történő ratifiká-lásával kapcsolatban. Ha a „Corriere Della Sera” című burzsoá lap egyik cik-két vizsgáljuk, többek között a következő-ket olvashatjuk abban: „Az összes eu-rópai országok közül az olasz békeharcosok-nak sikerült leginkább bevonniuk ebbe a mozgalomba (az „európai védelmi közös-ség” elleni mozgalomról van szó) a bur-zsoáza rétegeit is. De Gasperi, a keresz-tény demokrata párt vezetője egy nemrég-ben megtartott pártértekezleten könyvelet volt beismeri, hogy az úgynevezett „európai védelmi közösség” vonatkozó szerződés ratifikálásában a klerikális pártra nehéz napok várnak.”

Hiába igyekeznek a keresztény demokra-tiák elfojtani az „európai védelmi közösség” elleni megnyilvánulásokat. Minden gyűlés-betiltó rendelkezés ellenére, hatalmas tö-megek adnak kifejezést ellenállásuknak a Nyugat-Németország felfegyverzésére vo-nalkozó tervvel szemben. Egyedül Bologna-tartomány 700 ezer lakosa közül 500 ezer a militarista szerződések ellen foglalt ál-lást. Marzabottóban, az emiliatartományi kis faluban élő nők felhívást intéztek az összes német nőkhöz, hogy szálljanak szem-be az „európai védelmi közösség” meg-alkotásának tervével.

Több ízben szavazták le az olasz kor-mányt ezen a héten az olasz parlament-ben. Ezalkalommal a szavazás titkosságát felhasználva, kormánypárti képviselők is hozzájárultak Scelba megszegéséhez. Pedig nem is olyan lényegtelen dologról volt szó, mint amilyet az „európai védel-mi közösség” veszélye jelent Olaszország népe számára.

Ha majd az olasz parlament elé merik vinni a gyűlölt szerződést ratifikálás vé-gett, Scelbák számíthatnak arra, hogy a marzabottói nőkhöz hasonlóan, telenre hív-ják őket Olaszország valamennyi olyan helységének lakói, ahol a német náci ez-rével gyilkolták le a nőket és gyerme-keket.

Bakács Béla.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: április 21-ig: Hare az életért. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra-
kor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: április 25-ig: Az asszonyé a szó. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra-
kor.

„HERBAK JÁNOS” mozi: április 19-ig: Nincs béke az olajfák alatt. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra-
kor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: április 20-ig: Halálkísérlet. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra-
kor.

„UJ IDOK” mozi: április 18-ig: 1. 11-es számú aktuális román híradó. 2. 7-es számú aktuális szovjet híradó. 3. Védjétek meg az erdőket a kártevő rovartól. 4. A Szovjetunió és a Magyar Népköztársaság közötti futballmérkőzés. 5. Tavasz mese. Előadások 3 órától folytatódólagosan.

A fenti mozikban vasárnap 11.30 óra-
kor.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gai): április 20-ig: Kelo és Koto. Előadások: hét-
köznap este 7 óra-
kor, vasárnap: 3, 5 és 7 óra-
kor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): április 20-ig: Erkel. Előadások: hét-
köznap: este 7 óra-
kor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 óra-
kor.

—
AZ ARADI ÁLLAMI SZÍNHÁZ MŰSORA:
Vasárnap, április 18-án délután 4 óra-
kor: Mielut turbat és este 8 óra-
kor: Utima ora.

Fogadjuk lelkesen a tizedik szabad május elsejét hazánkban

(Folyt. a 3-ik oldalról)

Egyre nagyobb jelentőséget kap a kol-lektív gazdaságok és a mezőgazdasági társulások sokoldalú támogatása gazdasági és szervezeti megerősítésük érdekében, va-lamint a felvilágosító politikai munka a dolgozó parasztok soraiban új társulások és kollektív gazdaságok alakítására a sza-bad elhatározás elve alapján.

A jelenlegi időszakban az összes párt-szerveknek és állami szerveknek, valamint a mezőgazdaság dolgozóinak minden erő-feszítésüket a tavaszi mezőgazdasági mun-kálatok sikeres elvégzésére kell összponto-sítani. Az 1954. évi hektárhozám növe-lesének legfontosabb feltétele a mezőgaz-dasági munkálatok idejében és az agro-technikai előírások tiszteletben tartásával való elvégzése.

A tavaszi mezőgazdasági kampány sike-re érdekében, a szocialista és hazafias ver-seny keretében, arra kell törekedni, hogy az összes rendelkezésünkre álló gépet és szerszámot felhasználjuk. Tartományunk gép- és traktorállomási, az állami gazda-ságok egymással versenyezve végzik mun-kájukat. Hazafias versenyekkel harcolnak a községek dolgozó parasztjai is az idei bőséges termésért. A pártalapszervezetek-nek mindent el kell követniük, hogy széles körben alkalmazzák a tavaszi vetés során a haladott agrotechnikai módszereket, mert csak ezen keresztül érhetünk el még na-gyobb hektáronkénti terméshozamot.

A párt felhívja a dolgozó parasztokat, hogy harcoljanak a hektáronkénti termés-hozam növelésért, ne sajnálják erőiket és május elsejét fogadják ezzel a jelszóval: „Idejében és jó körülmények között fejez-zük be a tavaszi mezőgazdasági kam-pányt! Egyetlen talpalatnyi föld se ma-radjon bevetetlenül!”

A népi demokratikus rendszer célkitűzése, hogy állandóan növeljük a dolgozó élet-

és kultúrszínvonalát. Ezt csakis úgy való-síthatjuk meg, ha következetesen harco-lunk a lejárási törvények megszüntetésé-ért, a munkások technikusként és tisztvisé-lőként való neveléséért, a közszük-segleti cikkek terjesztésének fokozásáért, a munkatermelékenység növeléséért. Ezek a tényezők járulnak hozzá az önköltségi ár, a termélnyének árának csökkentéséhez.

A párt felhívja az értelmiségieket, hogy fokozzák tevékenységüket a kultúra terjesz-tése érdekében és fordítsák tudásukat ha-zánk felvirágztatására.

Az utóbbi évek nagyszerű megvakosítá-sai úgy váltak lehetővé, hogy a Szovjet-unió felbecsülhetetlen értékű segítséget nyújtott. Dolgozó népünk a román és szovjet nép közötti testvéri kapcsolatokat a legnagyobb értéknek tekintik, amelynek alapja a proletárnemzetköziség. Elhatáro-zott szándéka, hogy minden téren alkal-mazzza és kifejleszti a szovjet emberek ta-pasztalatait és állandóan erősíti a bará-t-ságot az együttműködést, amely nemzeti függetlenségünk, boldog, békés életünk leg-főbb biztosítéka.

Népünk szeretettel tekint néphadsere-günkre — forradalmi vívmányaink, függet-lenségünk, hazánk biztonsága védelme-zőjére.

Népi demokratikus államunk legfőbb eszköz a szocializmus építésében, a dolgo-zók jólétének megteremtésében. A népi de-mokratikus rendszer erejének forrása a pártvezette dolgozók egységében és abban rejlik, hogy a széles tömegek a párt és a kormány politikáját saját politikájuknak tekintik, amelynek megvalósításáért teljes erejükkel küzdenek.

A városi és falusi dolgozók milliói fér-fiasan viselik el és győzik le a felmerülő nehézségeket, hősen harcolnak az új életért, a szocializmusért. Minél inkább elősegítjük a tömegek kezdeményezését és alkotó készségét, annál könnyebben meg-

valósítjuk az előttünk álló feladatokat. Határozottan visszaverjük a bürokráciát, a hazavonát, a dolgozók szükségleteinek ki-elégítésével szembeni nemtörődöm maga-tartást.

A néptanácsok kötelessége ösztönözni a tömegek alkotó kezdeményezését a helyi tartalékok felhasználása terén, mert ez jár-ul hozzá a közszükségleti cikkek termelé-sének növeléséhez, a dolgozók ellátásának további javításához. Szükséges, hogy a néptanácsok, a szakszervezetek, a vállalatok vezetői, nagyobb segítségben részesítsék a munkásokkal és tisztviselőkkel, akik zöldség-és főzelékeket termesztenek.

A szocializmus építésének biztosítéka a párt helyes vezetése. Pártunkat a marxi-lenini tanítások vezérlik és ezért nem is-mer nagyobb érdekét, mint a munkás-osztály érdekét. A tömegek lelkesedésel támogatják a párt politikáját, mert benne látják az új élet harcokban kipróbált ve-zetőjét.

A pártalapszervezetek munkájának meg-javítása, a kommunista vezetészerepének megerősítése, jelentős tényező a párt poli-tikájának megvalósításában, amelynek cél-ja a dolgozó nép életkörülményeinek meg-javítása. A kollektív vezetés szigorú betartá-sának elve a párt vezetészerepének bizto-sítása, a belső demokrácia és a fegyelem megerősítése, az alulról jövő bírálat ös-z-tönzése, a kommunista és a tömegek marxista-leninista szellemében történő ne-velése — legfontosabb feladata kell legyen a pártalapszervezeteknek.

Május 1-én a dolgozók kifejezésre jut-tatják szeretetüket és ragaszkodásukat pár-tunk és a népi demokratikus állam iránt. Ezen a napon a tömegek újra kifejezik eltökélt szándékukat, hogy a párt vezeté-sével legyőzzék az előttük álló akadályo-kat, megteremtik a bőséget és felvirágo-ztatják drága hazánkat, a Román Nép-köztársaságot.